

Reisverslag werkploeg 2004

Deze zomer wordt er voor het eerst een soort dagboek van de werkzaamheden bijgehouden. Naast de omschrijving van de werkzaamheden zal er uiteraard ook aandacht zijn voor de overige kanten van deze werkvakantie. Iedereen die ooit zo iets dergelijks heeft gedaan, weet dat het ontzettend leuk is om met mensen uit een andere cultuur om te gaan.

Hiernaast kunt u de verschillende verslagen per dag bekijken.

Reisverslag heenreis en eerste werkdag

Donderdagavond, 29 juli 2004, zijn we met z'n tien vanuit Goes vertrokken. Na eerst de auto's te hebben ingepakt, wat niet echt mee viel, zijn we samen met de "uitzwaaiers" naar de ontmoetingsruimte van de kerk gegaan. Hier hebben we nog een kopje koffie gedronken en hebben we onze God om een zegen over deze reis gebeden.

Om goed negen uur waren we aan het rijden.

De hele nacht hebben we doorgereden en om een uur of vier begon het alweer lichter te worden. Om de twee en half uur werd er even gestopt om koffie te drinken, wat te eten en van chauffeur te wisselen.

Vrijdagmiddag om half vier kwamen we aan bij ons vaste logeeradres in Hongarije. Dit is in een dorpje 25 km voor de Roemeense grens. Onze gastvrouw, Magdalena, heette ons welkom. Na eerst onder de druiventakken op het terras wat gedronken te hebben, nam ieder van ons een verfrissende douche. Aan het begin van de avond gingen we naar een nieuw restaurant, waar we heerlijk gegeten hebben. Voor een aantal personen was het een verrassing wat ze uiteindelijk op hun bord zouden krijgen, vanwege het niet begrijpen van de termen op de menukaart. Maar het smaakte uitstekend.

Zaterdagochtend om zes uur stond het uitgebreide ontbijt al op ons te wachten. Rond half zeven vertrokken we richting de grens. Daar kwamen we in een lange rij auto's te staan. De verwachting was dat het wel eens lang zou kunnen duren voor we voet konden zetten op Roemeense bodem. Gelukkig waren we na drie kwartier zonder problemen de grens over. De reis door Roemenie verliep voorspoedig. Rond vijf uur kwamen we bij het ziekenhuis in Baraolt aan.

Na een heerlijke nachtrust zijn we zondagochtend met z'n allen naar de Reformatorische kerk geweest. 's Middags hebben we een dienst in de Baptistengemeente bezocht.

Maandag begon de eerste werkdag. Om zeven uur waren alle werkers present in het ziekenhuis. De groep uit

Nederland wordt aangevuld met werknemers van de technische dienst van het ziekenhuis en van een aannemersbedrijf. Er wordt gewerkt op de kinderafdeling, chirurgie en in het labaratorium.

Dinsdag 3 augustus

Ook vanmorgen weer om kwart over zes uit de veren. Nog ietwat duf zijn we zo rond zeven uur weer aan 't werk. Bij de sanitaire ruimtes zijn Jaap en Jacco aan 't werk met het dichten van de laatste gaten in de muur, het schilderwerk en het afhangen van de nieuwe deur. Vlak boven deze ruimte - op de verdieping erboven - klinkt dreigend het geboor en gehak van Daan en Simon in de chirurgie, die doorvoeren door de vloer maken voor de afvoer van douches/WC's. Helmen zijn niet verplicht.....

Buiten is een ploeg van wisselende samenstelling in de stralende zon bezig met het voorbereidend schilderwerk voor de douchewandjes.

Bram bouwt even verderop een eersteklas keukenblok voor de kinderafdeling. Het uitzicht op de Roemeense chef van de betoncentrale is amusant, niet in de laatste plaats omdat de man volgens ons grote gelijkenis

met Rik Felderhof vertoont. Martin krijgt inmiddels zweetdruppels op z'n voorhoofd maar het is niet zeker of het komt van de zon of van het geregeld en heen-en-weer geloop tussen de diverse ploegen. De ambulance wordt door Henk als creatief alternatief gebruikt voor het vervoer van lange platen die nodig zijn voor de verbouwing.

Ondertussen worden in de kinderafdeling door de lokale aannemer onder wakend oog van de 'experts' uit Nederland de wanden strak gezet en getegeld. Ishara zit in de zon voorbereidingen te maken voor het kinderkamp waar ze deze middag samen met Gerdine naar zal vertrekken. Scooby-Doo moet de slecht weer voorziening voor

dit jaar worden en ook met de gebruiksaanwijzing erbij blijkt het voor de wat oudere jeugd - met strikdiploma - niet eenvoudig om de juiste knoop te vinden. Na de koffie vetrekken de dames per bus richting Baile Homorod waar het kinderkamp is gesitueerd.

Aan 't eind van de middag betreft de lucht en komt een dreigend donkere lucht dichterbij vergezeld van verkoelend gespetter. Na de gedane arbeid laten we ons het eten weer goed smaken dat met de nodige toewijding door de dames van het ziekenhuis is bereid. Na nog een laatste rondje door de kinderafdeling waar we de vorderingen van Papa Varga en z'n onderdanen nogmaals aan een kritische blik onderwerpen, begeven we ons terug naar de kantine waar we nog wat napraten onder het genot van koffie eventueel voorzien van palinka. Ontspanning kan immers alleen volgen na inspanning.

Woensdag 4 augustus

Vandaag beginnen we de dag zoals elke morgen met een uurtje werken voor het ontbijt. Om acht uur zitten we met z'n allen rondom tafel voor het ontbijt. De een vrolijk pratend, de ander doet verwoede pogingen om de laatste restjes ochtendhumeur weg te werken met een stevige bak koffie. Na de koffie gaan we gezamenlijk 'markten'. De eerste markt die we bezoeken heeft nog een functioneel tintje; er wordt een slot aangeschaft voor de nieuwe

deur van een van de sanitaire ruimtes. Vervolgens gaan we naar de volgende markt, meer richting centrum en wordt als laatste de lokale veemarkt bezocht. Op deze markt zien we nog een variant op de station car met het bekende afscheidingshekje voor de hond. Zaagsel op de grond en de varkens los in de koffer.

Alsof Martin het uitgerekend heeft; we zijn precies op tijd terug voor de koffie van 11 uur. Na een snel bakje gaan we een poging doen de verloren uurtjes van deze morgen in te halen. Daan gaat verder met passen en meten met de kalkzand stenen met Roemeense tolerantie op de maatvoeringen. Maar met de inventiviteit van Daan resulteert deze puzzel in een strak muurtje. Simon

gaat weer aan de slag met het leidingwerk om - op een gecontroleerde manier - stromend water in de ruimte te krijgen.

De tijd vliegt en om 1 uur genieten we weer van een volle tafel. Na de middag gaan Martin en Henk aan de slag met het pijpwerk voor het afzuigstelsel om de luchtjes die in de toekomst in de sanitaire ruimte geproduceerd gaan worden af te voeren. Aangezien Henk ruim voldoende affiniteit heeft met deze problematiek, lijkt dit karweitje hem op het lijf geschreven. Jacomien drentelt heen en weer tussen diverse

schilderprojectjes en verzorgt de was.

In de sanitaire ruimte bij het laboratorium vervangt Jaap de verlichting zodat de donkere gang weer wat licht krijgt. Jacco maakt de deur passend voor het slot dat deze morgen vers op de markt is aangeschaft. Een nieuwe gang naar de markt in loopspas is noodzakelijk als het slot niet naar behoren blijkt te functioneren.

Ook wordt hier een begin gemaakt met het tegelwerk.

De lokale aannemer Papa Varga en z'n werknemer Markus doen hun best om de ruimtes in de kinderafdeling af te werken. Het toezicht van Martin en de instructies van Jacco met waterpas lijken toch min of meer hun vruchten af te werpen. Een 'Jó' (hongaars voor 'goed') is op z'n plaats en is voor Papa Varga reden voor een grijns van oor tot oor. Als afsluiting van de werkdag drinken we buiten nog een biertje en maken we ons klaar voor het avondeten.

Klik

Donderdag 5 augustus

Vandaag is een taai dagje voor Bram. Wat ziek begint hij de dag, maar toch gaat hij aan de slag met een aantal Paracetamolletjes achter de kiezen. Omdat de sigaret in de ochtend achterwege blijft, blijkt het toch behoorlijk serieus te zijn. In de loop van de dag knapt hij gelukkig geleidelijk op.

Bram maakt z'n keukenblok klaar voor plaatsing en met vereende krachten wordt het geplaatst op de kinderafdeling. Martin en Henk plaatsen een nieuw systeemplafond in de toiletten op chirurgie. Daan plaatst op dezelfde afdeling de douchebak en het toilet. Jaap en Jacco werken verder aan het tegelen van de ruimte bij het laboratorium en Jacco stuurt van tijd tot tijd Papa Varga aan.

Jacomien schildert vandaag dankzij de regen in een wat ongebruikelijke plaats; in het mortuarium. In Nederland onvoorstelbaar, maar hier is dit de normaalste zaak van de wereld.

Het wassen van de kleding is niet echt een succes omdat het water afgesloten is wegens de werkzaamheden, Gelukkig is de was 's avonds toch droog want sommige mensen lopen met de laatste schone onderbroek aan en dan wordt het toch spannend.

Na een heerlijke maaltijd gaan we nog met een aantal mensen vissen in een het nabijgelegen Vargas. De vangst van twee Roemeense jongetjes van twee op sardientjes lijkende vissen doet ons de moed in de schoenen zinken, maar toch proberen we het. Ondanks dat we geen visakte hebben, waagt zelfs Martin het om een lijntje uit te werpen, al is het wel vanachter een struikje.... We vangen inderdaad niks, dus gaan we weer huiswaarts. De rit is enerverend omdat we vanalles op de hobbelige weg tegen komen variërend van loslopende koeien en geiten tot Roemenen met een overdosis Palinka.

De avond wordt afgesloten in de kantine van het ziekenhuis. De directeur van het ziekenhuis verwend ons met dubbel gedistilleerde Palinka. Een goede manier om te leren hoe je lichaam in elkaar zit, want je voelt precies de afgelegde weg van het borreltje dat geheel volgens traditie in een keer achterover geslagen wordt. Een tweede wordt door iedereen afgeslagen, de 'gewone' Palinka is een goed alternatief.

Het fototoestel vertoont vandaag kuren, dus de plaatjes blijven achterwege.

Vrijdag 6 augustus

De laatste werkdag van de eerste week is aangebroken. Bram is na een kort ziekbed van 1 dag weer present en aagezien de opmerkingen behoorlijk ad rem zijn, nemen we aan dat het herstel volledig is.

Op afdeling chirurgie worden 's morgens door Henk en Martin de laatste hand gelegd aan het afzuigsysteem dat door Henk een laatste keer wordt getest door de uitlaat van het

systeem in omgekeerde richting te gebruiken. Als dat ook blijkt te werken is dit project afgerond. Daan is met behulp van een van de Roemeense mannen bezig met het tegelen van de ruimtes. Met behulp van visuele middelen doet Daan een poging om de welwillende man aan het verstand te brengen wat er van hem wordt verwacht. Gezien het resultaat blijkt dit goed te zijn gelukt.

Jacomien en Martin vervolgen hun schilderwerkzaamheden buiten, waar inmiddels de zon z'n werk weer doet en de temperatuur direct omhoog schiet naar zo'n 28 graden. Bij tijd en wijle onderbreekt Jacomien de schilderwerkzaamheden om de was te doen. Martin functioneert als een soort smeermiddel om de Roemeens/Nederlandse bouwmaschine zo soepel mogelijk te laten draaien en moet hiervoor de kwast nogal eens terzijde leggen.

Inmiddels is Papa Varga begonnen aan het aanpassen van de oprit voor rolstoelen naar de chirurgie die tot op vandaag veel weg had van een steile-wand-beklimming. De eerste bekisting van de Roemenen, heeft veel weg van zeepkist zonder wielen en wordt door Jacco en Bram afgekeurd en aangepast tot een solide bekisting die zelfs voor Nederlandse begrippen stevig is. Papa Varga schuift met z'n petje, draaft heen en weer en brabbelt voortdurend in een voor ons nog steeds onverstaanbare taal. We houden het erop dat hij continu aangeeft dat hij erg blij is met het onze bemoeienissen en ons daarvoor bedankt. Maar zeker weten doen we het niet.....

In de kinderafdeling wordt door Roemeense Marton getegeld. Simon is bezig met het aansluiten van het nieuwe keukenblok op de kinderafdeling. Het is zeker niet voor z'n tijd dat dit vervangen wordt en hier gaat de regel op dat elke verandering een verbetering is.

In de sanitaire ruimte bij het laboratorium wordt de laatste hand gelegd aan het tegelwerk waarbij Jaap wordt geraakt door een laagvliegende tegel. Het resultaat is wat bloed en een bezoek aan de poli lijkt niet overbodig. Toch wat huiverachtig door de uit Nederland meegekregen adviezen laat de patient zich gewillig behandelen. Het uitzicht op de assisterende zuster is niet direct kalmerend, maar leidt in elk geval de aandacht af. Het blijkt gelukkig 'only the leather' te zijn, dus met ontsmetting en een pleister over het kapotte vel kunnen de

werkzaamheden worden hervat en om half zeven zitten de tegels er in en is ook het inwassen achter de rug.

Inmiddels zijn Henk en Bram vertrokken naar het kamp om de dames op te halen. De Fisherman's Friend momenten behoren voor Henk dan weer even tot het verleden omdat hij vandaag herenigd wordt

met Gerdine. De reis verloopt voorspoedig en aan tafel zitten we weer met de complete ploeg. Tijdens de maaltijd krijgt Ishara nog een aantal malen de slappen lach, maar de oorzaak ervan komt niet direct boven tafel. Het zullen de laatste tiener-trekjes zijn, maar die behoren vanaf volgende week ook voor haar tot het verleden.....

Zaterdag 7 augustus

Vandaag een vrije dag. Na de afgelopen dagen wat discussie te hebben gehad, is er voor de tijd voor ontbijt een compromis uitgerold van 9 uur. Henk, die gebombardeerd is tot reisleader, heeft het dagprogramma opgesteld. Na nog wat waswerkzaamheden en een tankbeurtje vertrekken we zo rond half elf, vrolijk uitgezwaaid door Papa Varga die vandaag samen met z'n broer verder werkt aan de rolstoeloprit naar de afdeling chirurgie. Triomfantelijk zwaait hij met twee opgestoken vingers om aan te geven dat ze vandaag met z'n twee-en werken.....

Een stukje buiten Baraolt wordt de weg gaandeweg slechter. We passeren een aantal zigeunerdorpjes die er erg armoedig uit zien. In de zon ziet alles er idyllisch uit, maar in de winter waar hier de temperatuur kan dalen tot dertig graden onder nul en alles onder een dik pak sneeuw ligt, zullen de levensomstandigheden hier ronduit slecht zijn. De paden waar we even later over rijden, hebben veel weg van een maanlandschap. Jozef - een van de lokale huisartsen - stelt de dag erna 'the moon is even better'. Even later komen we weer op een keurige asfaltweg en vlot de reis stukken beter en de tijd vliegt voorbij, vooral omdat de omgeving erg mooi is.

Net na de middag komen we aan in Sinaia waar we de lunch genieten aan de kant van de weg aan de uitklaptafel van Simon. Sinaia is in niets te vergelijken met de armoedige dorpjes die we gepasseerd zijn. Sinaia ligt in een gebergte en getuige de stukken die in de bossen ontbreken, moet dit wel iets van een wintersportoord zijn. Paard en wagen is hier inmiddels ingeruild voor de 500 SEL en de X5 die duidelijk meer pk's hebben.

De reisleader heeft voor de middag cultuur op het programma gezet in de vorm van een bezoek aan Castelul Peles. Dit kasteel is gebouwd voor de eerste Roemeense koning die afkomstig was uit Duitsland en naar Roemenie gehaald was met de intentie de grote macht van de geestelijke leiders in te perken. Met een Engels sprekende gids

beginnen we met een tocht door het kasteel dat slechts een zomeroptrekje van de koning was. Het kasteel is gebouwd in de periode van 1875 tot 1914. We bewonderen de enorme wapencollectie die vele eeuwen en werelddelen bestrijkt en het subtiele houtsnijwerk en ingelegde marmer. Bijzonder is dat het kasteel is uitgerust met een elektrisch lift, centrale en vloer verwarming en zelfs een bioscoop. Waarschijnlijk zijn de Nederlandse bioscoopbonnen hier niet bruikbaar.

Na het snuffje cultuur gaan we verder naar Brasov, een van de grote steden in de buurt. We lopen via het park door de winkelstraat naar de markt waar we eten bij een Italiaans restaurant waar de reisleader (nogmaals...) herinneringen ophaalt van het vorige jaar. Na het eten betreft de lucht en besluiten we naar de auto te gaan. Te laat, want grote regendruppels vallen al naar beneden. Na een schuilplaatsje onderweg komen we half droog aan bij de auto. We nemen voor de terugreis een wel heel erg toeristische route en een uur na het vertrek uit Brasov komen we weer aan in.... Brasov. Uiteindelijk vinden we de goede weg en arriveren we zo rond half elf bij het ziekenhuis. Een aantal nemen nog een averechts slaapmutsje in de vorm van een bak koffie en de rest probeert te gaan slapen zonder deze opkikker.

Zondag 8 augustus

Vandaag de echte rustdag. Om half tien genieten we het ontbijt en bereiden we ons voor op een bezoek aan de Hongaars gereformeerde kerk van Baraolt. Ongewoon voor Nederland, maar blijkbaar gewoon voor Baraolt, komt de predikant 10 minuten te laat en kan de dienst beginnen. Onder het zingen in het Hongaars dwalen m'n gedachten af naar de bouw van de toren van Babel en de daaruit volgende spraakverwarring. De Hongaarse taal vertoont geen enkele gelijkenis met Nederlands, Duits, Engels of Zeeuws, maar Bram galmt de Hongaarse liederen mee alsof hij geboren en getogen is in Baraolt. Jozef vertaalt de overdenking op kleine papiertjes in het Engels. De briefjes passeren uiterst langzaam omdat we naast de vertaling Engels-Nederlands ook het doktershandschrift moeten ontcijferen.

Na de dienst brengen we een bezoek aan de nieuwbouw van de kerk. De kerk is buitengewoon mooi en is in de afrondende fase. Wat onder de indruk van het grote contrast tussen de bouwkundige staat van de nieuwe kerk en het ziekenhuis, lopen we terug naar het ziekenhuis voor het middageten.

Na het middageten vertrekken Henk en Jacomien om Gerdine en Ishara terug te brengen naar het kinderkamp waar Henk opnieuw voor een week van zijn geliefde gescheiden zal worden.

De rest van de groep maakt in een omtrekkende beweging rond Baraolt een lange wandeling. We vinden nog een prachtige rups van bijna een vinger lang, die verderop in de dag in de verhalen steeds grotere afmetingen krijgt. Dezelfde groep brengt 's avonds een

bezoek aan de Baptisten gemeente in Baraolt. De dienst is anders dan in de kerk van vanmorgen, er wordt veel gezongen en het is erg handig dat de liederen geprojecteerd worden op de muur van de kerk. De melodie van veel liederen klinkt bekend in de oren van liederen uit Johannes de Heer en de Opwekkingsbundel.

We rijden/lopen terug naar het ziekenhuis waar we nu maar met z'n vijven de avondmaaltijd nuttigen. Gaandeweg het eten ontstaat er een gesprek over Jakob en Ezau en frist Bram het geheugen op door het betreffende stuk uit de bijbel voor te lezen, waar Jakob de kudde van Laban hoedt en beurtelings beloont wordt met gespikkeld/gevekt vee en met wit vee. We praten nog wat verder en Jacco daagt Daan uit voor een potje dammen. Daan zet zijn theoretische kennis om in daden en blijkt een ware grootmeester te zijn. Werd Jaap deze middag nog door Jacco verslagen, nu zegevieren de witte steentjes van Daan keer op keer. Een poging van Jacco om een extra rijtje stenen van zijn kleur neer te leggen, wordt door Daan afgekeurd.

Zo rond half tien eindigt de terugreis van Henk en Jacomien veilig bij het ziekenhuis, waar de dames van de catering nog een warme maaltijd verzorgen.

Maandag 9 augustus

Een maandag in Roemenie verschilt nauwelijks van een Nederlandse maandag. Martin schijnt hierop een uitzondering te zijn, want hij is enorm opgewekt vanmorgen en kondigt aan als we een stofwolk zien, dat hij dat hoogstwaarschijnlijk is.

In de sanitaire ruimte bij het laboratorium wordt het maandagmorgen gevoel nog versterkt dat de constatering dat tegelen op tresa in tegenstelling tot wat gedacht werd, echt niet werkt. Tijd voor plan B (of is het inmiddels plan C?). Onder het door Jacco bedachte motto 'hoe heviger de strijd, hoe groter de overwinning' gaan we verder en aan het eind van de dag is zelfs de geïmproviseerde fundering voor de douchebak klaar.

Simon werkt ondertussen met de nodige creativiteit verder aan het diverse leidingenwerk. Creativiteit behoort hier in Roemenie tot de eerste levensbehoefte, want hier zijn zeker niet alle materialen beschikbaar. De reclame slogan 'je ken niet zonder de Gamma' wordt hier dikwijls ontzenuwd. Daan vervolgt z'n werkzaamheden in de sanitaire ruimtes bij chirurgie waar hij

geassisteerd wordt door een van de Roemeense tegelaars.

Jacomien en Martin voeren reparatiewerkzaamheden uit aan diverse deuren en ramen, waarna er geschuurd wordt en het feest wordt afgesloten met een paar schilderbeurtjes. Henk voorziet in de kinderafdeling een aantal wanden van een fris kleurtje en dat is zeker niet voor z'n tijd. Ook wordt nog even tijd vrijgemaakt om een

paar plaatjes te schieten om de website wat op te fleuren. Bram werkt verder aan z'n keukenblok in de kinderafdeling

Papa Varga heeft de klus aan de rolstoeloprit afgerond en is aan een nieuw project begonnen; het storten van een nieuwe trap naast de rolstoeloprit. De Nederlandse instructies hebben deels zijn vruchten afgeworpen, want de bekistingen worden degelijker en het gebruik van betonwapening is al min of meer een zelfsprekende zaak. De Nederlandse diamantschijf blaast z'n laatste adem uit bij de sloop van de oude traptreden door een Roemeense bouwvakker. De broer van papa Varga assisteert Jacco nog bij het aanmaken van wat specie waarbij het onder de Nederlanders

populaire Roemeense stucadoorspannetje handig wordt gebruikt. Wellicht als eerste aanzet voor een degelijk pannenset, hebben Jaap en Henk bij de locale detailhandel beiden een pannetje aangeschaft.

Van tijd tot tijd werkt Martin de administratie bij, waarbij de bonnetjes een van de meest belangrijke items zijn. Om de donateurs van de stichting het gevoel te geven dat hun geld in veilige handen is, willen we graag een foto toevoegen van dit dagelijkse terugkerende fenomeen.

Klik [hier](#)

Dinsdag 10 augustus 2004

Het weer is vandaag wat wisselvallig, deels bewolkt, deels zon en tot slot nog een regenbuitje. De ruimtes op de kinderafdeling gaan er inmiddels heel aardig uit zien. Het tegelwerk op vloer en muur ziet er goed uit en er wordt vandaag voor een laatste keer gewit. Aan het eind van de dag wordt het laatste systeemplafond erin gelegd. Op de achtergrond klinkt continue het gehuil van kinderen en zo te zien aan de gezichten en te horen aan het commentaar, wordt er met het lopen achter een kinderwagen voorlopig nog even gewacht. De door slagerij Kees Mol geschonken lichtbakken gaan hier levend vlees beschijnen, het resultaat mag er zijn.

De eerstejaars krijgen een rondleiding door het hele ziekenhuis van Laci, de directeur van het ziekenhuis. Heel het ziekenhuis en de gebouwen er rondom

worden doorlopen en de uitleg van Laci is erg duidelijk. Laci staat wat langer stil bij de projecten die door het comite zijn uitgevoerd. Erg mooi. Tijdens de rondleiding zien we ronduit veel menselijke ellende en is er weer extra motivatie om door te gaan!

Daan legt een laatste hand aan het tegelwerk op afdeling chirurgie en wast de tegels in. Simon pendelt onverstoort heen en weer tussen de diverse ruimtes. Nu het tegelwerk klaar is, wordt het sanitair geplaatst en aangesloten, en dat is Simon z'n specialisme.

Tijdens de diverse rustpauzes ontstaat er een soort natuurlijke scheiding in de groep. Aan de linkerkant van de tafel verzamelen zich de echte - al dan niet nog actieve - bouwvakkers. Tijdens de discussies vliegen de pezerikken, duivejagers, opwaaiankers en deurdrucktrekdeuvels over de tafel. De andere helft probeert af en toe mee te praten, maar dat resulteert vaak in een meewarige blik gevolgd door een summiere uitleg van de vakterm.

Henk en Bram zijn heel de dag druk bezig met het aanbrengen van hang- en sluitwerk aan de trespa afscheidingswandjes en deuren die straks in de vers betegelde ruimtes aangebracht moeten worden. De tijd gaat zo zachtjes aan dringen, na morgen hebben we immers nog maar twee dagen en dan is het al weekend. De ooit zo ontspannen mental coach Martin, is nog niet gestresst, maar je hoeft geen psycholoog te zijn om de groeiende spanning af te leiden uit z'n werkhouding. Na een goed avondeten krijgt Martin nog tegeltes van Jacco in de badkamer van de chirurgie en legt Simon een laatste hand aan het leidingenwerk boven het plafond, zodat Jaap en Jacco de volgende morgen kunnen beginnen met het tegelwerk. De rest gaat aan de oplader voor de volgende dag en het reisverslag met foto's moet tenslotte ook weer aangevuld worden.

Woensdag 11 augustus 2004

Vandaag is het weer "Markt-dag". Net als vorige week zouden we de markten gaan bezoeken, maar dit keer extra vroeg. Voor het ontbijt waren we al onderweg. Bij de plaats waar de veemarkt gehouden wordt, troffen we helaas een leeg grasveld aan. Teleurgesteld reden we door naar de groentemarkt, waar de mensen nog volop aan het opbouwen waren. Omdat er toch niet zoveel te beleven was, reden we maar terug naar het ziekenhuis om te gaan werken.

Jaap en Jacco kropen de badkamer bij het laboratorium weer in. Toen ze binnen waren, bleek dat er weer eens een paar tegels van de muur af waren komen rollen. Na dat deze weer op hun plaats waren gebracht, werden de tegels van de muur gevoegd. Het systeemplafond kreeg ook de nodige aandacht en hangt er nu weer prima bij. De tegelvloer is vanmiddag ook nog gelegd en wordt morgen ingewassen. Al met al hebben deze heren vandaag weer flink hun best gedaan.

Daan begon de werkdag met het afronden van het tegelen van de muur in de achterste badkamer van de chirurgie. Na de koffie ging hij verder met het

helpen van Bram bij het plaatsen van de trespawanden in de toiletten op de kinderafdeling. Samen met Bram werd er één toiletgroep afgemaakt.

Simon is druk in de weer met het afmonteren van alle sanitaire zaken zoals wastafels en toiletputten. Het is altijd weer een hele klus om dat te doen, want het kan pas gedaan worden als alles geleverd en getegeld is.

Jacomien legt haar verfhand aan de laatste deuren en ramen en voorziet ook nog een raamkozijn op de kinderafdeling van een nieuw verflaagje.

Tot aan de koffiepauze is Henk bezig geweest om Bram te helpen met de wanden in de toiletten op de kinderafdeling. Na de koffiepauze is hij met de chauffeur van het ziekenhuis, Laci, in de auto gestapt op weg naar Brasov. Er moest namelijk nog wat materiaal gehaald worden voor de bevestiging van de trespawanden in de toiletten. Deze metalen profielen waren volgens de directeur alleen in Brasov verkrijgbaar en niet in Baraolt. Het is een uurtje rijden voordat je er bent, dus het was alweer halverwege de middag dat ze met de materialen weer bij het ziekenhuis aankwamen.

Onze chef Martin heeft in de doucheruimte waar Daan bezig was, het systeemplafond vernieuwd. Aan het eind van de middag heeft hij samen met Daan ook nog de vloertegels gelegd in dezelfde ruimte.

Van de meiden die in het kinderevangelisatiekamp aanwezig zijn, Ishara en Gerdine, hoorden we dat er gisteren de groepswisseling heeft plaatsgevonden. De eerste dag is altijd een beetje aftasten met wat voor soort kinderen je te maken hebt. Aangezien het bij het kamp vandaag een groot deel van de dag geregend heeft, hebben ze de kinderen bezig gehouden met het bekende Scooby-Doo.

Vanavond werden er in de kantine nog wat spelletjes gedaan. Er is een heuse sjoelcompetitie gespeeld, waarbij de directeur van het ziekenhuis, Laci Aguston, ook flink z'n best deed. Ondertussen werden er de nodige watermeloenen en andere lekernijen weggewerkt.

Donderdag 12 augustus

Vandaag een beetje een rommelig dagje. Qua werkzaamheden lag het op sommige fronten een beetje stil in verband met de benodigde droogtijden van de gisteren gelegde tegelvloeren. Het schilderwerk was ook grotendeels klaar. Onze Daan was een beetje ziek, maar is toch nog een aantal uurtjes komen werken. Vanuit het kinderkamp vernamen we dat Ishara ook niet lekker was en op bed lag terwijl Gerdine met de kinderen een flinke wandeltocht heeft gemaakt.

Omdat Jacco, Jaap en Martin "last" hadden van de droogtijd, werd er besloten om het magazijn maar eens flink op te ruimen. Het was ook wel nodig, want er lag overal materiaal wat vanuit het verleden mee is gebracht maar waar nooit iets mee gedaan wordt. De overbodige spullen, zoals PVC-materialen en electriciteitsmaterialen die we niet gebruiken, werden aan het ziekenhuis overgedragen. Volgens de directeur konden zij het nog goed gebruiken. Bij het opruimen van de spullen kwam er ook het nodige stof naar boven, zodat Jacco maar een aanwezig masker met stofbril ging gebruiken.

Huisarts, dokter Ferenc Szilagyi, bracht ook nog een bezoek aan ons. Bram en Henk zouden met hem naar het Listra-huis gaan. Zijn eigen auto, zijn grote trots: een 25 jaar oude Lada, is enkele dagen geleden kapot gegaan. Hij had nu een auto van een vriend te leen, een Dacia. Op het moment dat ze weg wilden rijden bleek dat de achterband bijna geheel leeg stond. Binnen enkele minuten was deze verwisseld en kon de rit naar het Listra-huis beginnen. Op dit moment zijn ze bij het Listra-huis grondig aan het verbouwen en is er een compleet nieuwe schuur geplaatst waarin alle uitleengoederen opgeslagen kunnen worden. Met dokter Ferenc werd alles bekeken en werden er zaken over de inrichting en de vorderingen van de werkzaamheden besproken.

Vandaag was ook de laatste werkdag van Papa Varga en z'n kornuiten. De gehele week is de aannemer bezig geweest met de trap bij de ingang van de afdeling chirurgie. De rolstoelen kunnen nu ook makkelijker over het schuine gedeelte naar boven gereden worden. Voor het vertrek kwamen ze iedereen van de werkploeg de hand drukken en bedanken voor de goede samenwerking. Vanaf morgen gaan ze beginnen aan een nieuwe klus in Virghis.

Morgen is de laatste werkdag en zal de scheidingswand in de douche/wc van het laboratorium geplaatst worden. Verder zal alles nog eens nagelopen worden en moet het laatste sanitair geplaatst worden.

Vrijdag 13 augustus

Anders dan de datum wellicht doet vermoeden, hebben we een van de mooiste dagen van ons verblijf in Baraolt. De hele dag worden we verwend met een stralende zon en bij afwezigheid van de wind wordt bij de meesten de waterkoeling al vroeg in de dag aangezet en parelt het zweet op de voorhoofden.

Omdat het de laatste werkdag is van ons verblijf, heeft Martin een spannende dag. Het overgebleven werk moet worden verdeeld en er zullen een aantal klusjes overblijven die door het onderhoudspersoneel van het ziekenhuis zullen worden afgerond. Omdat niet alle materialen in de buurt verkrijgbaar zijn en omdat de financiële middelen van het ziekenhuis beperkt zijn, voorziet het comite ook in het benodigde materiaal.

Jacomien en 'Romeo' Henk vertrekken aan het eind van de morgen naar het evangelisatiekamp waar zij 'Julia' Gerdine en Ishara op zullen halen. Aan het eind van de middag arriveren ze weer veilig en wel bij het ziekenhuis. Jacomien heeft weer een 'ah 't is zonde!!!' moment wanneer twee gedumpte puppies aan de kant van de weg worden gevonden. Ondanks dat er nog een plaatsje over zal zijn op de hoedenplank, besluit Jacomien ze toch aan hun lot over te laten. Ishara heeft de laatste dagen wat last gehad van typische verschijnselen bij een verblijf in 't buitenland en dan bedoelen we niet alleen heimwee..... Ook bij het avondeten beperkt ze zich nog tot een droog stuk brood en wat salade.

Bram en Daan plaatsen de trespa afscheidingswanden in de sanitaire ruimte waarbij de WC gescheiden wordt van douche. Wel zo handig als van beide faciliteiten tegelijk gebruik wordt gemaakt. Jacco voorziet de douche van de opgepoetste kraan en plaatst de WC. 's Morgens verblijdt Jacco de dames van het laboratorium door de deuren van hun (werk)kledingkast weer gangbaar te maken met behulp van de schaaf zodat gebroken damesnagels weer tot het verleden behoren.

Simon is heel de dag druk bezig met het aansluiten van sanitaire voorzieningen in de kinderafdeling. Hobbelige vloeren en schuine muren maken de klus lastig, maar aan het eind van de dag is het karwei op een paar kleine puntjes na geklaard.

Halverwege de middag drinkt de Nederlandse ploeg gezamenlijk met de Roemeense onderhoudsafdeling een biertje in de kantine waarna beide ploegen met een stevige handdruk afscheid van elkaar nemen. Nadat de Roemenen vertrokken zijn, gaat de Nederlandse ploeg nog een paar uurtjes aan de slag om de restpuntjes af te werken.

Resumerend zijn de volgende projectjes voor het ziekenhuis afgerond in de afgelopen twee weken:

Kinderafdeling

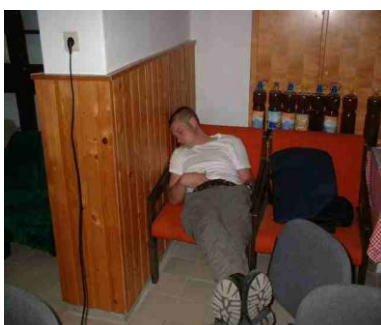
- twee sanitaire ruimtes met twee WC's gescheiden met trespa tussenwanden en een wastafel
- nieuw keukenblok

Chirurgie

- een sanitaire ruimte met ligbad en douche; de resterende wand- en vloertegels zullen er door de vaardige Roemeen Marton in worden gezet
- een sanitaire ruimte met een douche en wasbak
- trap en rolstoeloprit, uitgevoerd door de Roemeense aannemer Papa Varga met wat Hollandse aanwijzingen

Laboratorium

- een sanitaire ruimte met douche en WC gescheiden met trespa tussenwanden

Met een gevoel dat tussen weemoed en opluchting in ligt, reinigen we voor een laatste keer het gereedschap en bergen het op in de daarvoor bestemde ruimte die keurig aan de kant is. Martin zet nog wat laatste

(aangebroken) spullen opzij voor het onderhoudspersoneel en hij kan terug zien op een geslaagde vuurdoop van twee weken opperhoofd. De twee weken met lange werkdagen is niet in de kouwe kleren gaan zitten, getuige het aantal slapers voor en na het avondeten.

Zaterdag 14 augustus

Traditioneel wordt op de laatste zaterdag een programma georganiseerd door het ziekenhuis. We beginnen de dag met een ontbijt om 9 uur, waarna Laci ons op komt halen voor het dagprogramma.

We beginnen de tour in Biborteni waar we een oude kerk bezoeken.

De kerk is in de elfde eeuw gebouwd en in de jaren zestig is onder de diverse lagen stucwerk een schildering uit de elfde eeuw ontdekt.

Deze is in zijn geheel te voorschijn gehaald en is nog steeds in originele staat. Uiteraard ontbreekt de beklimming van de toren ook

niet op het programma en vooral de dames genieten van de trap en

leuning die rijkelijk zijn voorzien van duivepoep. Henks spontane

sollicitatie als klokkenluider wordt door de gastheer niet op prijs gesteld, dus laat hij het maar met een slag of wat.

De tocht gaat verder naar de in aanbouw zijnde camping van Govert Post, de grondlegger van de hulp aan het ziekenhuis in Baraolt. Onderweg worden we nog verrast door drie reeën van een heel bijzonder soort.

Aangekomen bij de camping bewonderen we de prachtig gelegen camping, het imposante gebouw en het zwembad. We genieten op het terras van een frisdrankje en als Martin zegt 'for me cola too' bestelt Laci twee cola voor hem. Pas na een minuut of 10 valt de Lei bij iedereen en begrijpen we dat 'too' eenvoudig met 'two' verwisseld kan worden.

Op de weg van de camping naar Vargyas zoeken we een plaatsje langs de weg waar de concentratie van koeievlaaien per vierkante meter het laagst is en spreiden we de dekens voor de picknick. Het eten smaakt goed en na het eten spelen we nog een partijtje voetbal om de spijsvertering op gang te helpen. Degene die dit niet nodig hebben, vinden zich in de rol van toeschouwer.

's Middags rijden we naar Vargyas, waar de burgemeester van het stadje ons rondleidt in het stadhuis. Het stadhuis is een imposant gebouw dat gebouwd is in de 17e eeuw door een Hongaarse baron. Binnen in het gebouw worden we verrast door een soepele bouwstijl zoals we gewend zijn uit de Renaissance waar de o zo herkenbare Barok elementen gelukkig niet ontbreken. We lopen van vertrek naar

vertrek en nemen de door Laci vertaalde uitleg van de burgemeester gretig in ons op. Aan alle leuke dingen komt een eind, zo ook aan deze rondleiding. Als afsluiter bezoeken we nog een houtsnijderij waar eenvoudige plankjes worden omgetoverd tot de meest mooie kunstwerken.

's Avonds worden we meegenomen naar het beekhuisje even buiten Baraolt van de broer van Laci, waar een barbecue door het personeel

van het zieken grote we

huis is georganiseerd. Er zijn twee partytenten opgezet waaronder aan kunnen schuiven aan een heerlijke karbonades geprepareerd daalt, wordt een kampvuur aanschrijven. Laci verrast ons later optreden waarbij hij Hongaarse

lange tafel. Door het personeel worden met frites. Als de temperatuur wat ontstoken waar we met z'n allen op de avond met een muzikaal liederen zingt en zichzelf begeleidt op

de gitaar. Ook Gerdine doet nog een duit in het zakje en we zingen nog een aantal opwekkingsliederen. Zo rond 11 uur worden de meeste van ons slaperig en rijden de alcoholvrije chauffeurs en chauffeuses ons naar huis.

Zondag 15 augustus

De meeste van ons bezoeken traditiegetrouw de Hongaars gereformeerde kerk in Baraolt. Jaap, Jacco en Jacomien bezoeken de Hongaars gereformeerde kerk in Olastolec waar dominee FERENCE de dienst leidt. Als we staan wachten voor de kerk, worden we aangenaam verrast door de broer van Papa Varga die hier dus ook 'kerkt'. Aardig is dat dominee FERENCE naast het Hongaars ook in het Duits de te zingen liederen aankondigt zodat we niet bij de verder gezeten buurman in het boekje hoeven te gluren om te zien welk lied we gaan zingen. Helaas doet hij dit bij de verkondiging niet en hebben we toch nog wat tijd om de imposante houten kroonluchter te bewonderen. Na de dienst worden we door de perfect Duits sprekende dochter van papa Varga uitgenodigd om het kerkgebouw te bekijken waar de diensten in de winter worden gehouden. In het gebouw hangen foto's van de zuster gemeente van deze kerk, de gereformeerde kerk in Wilsum dat in de gemeente Kampen ligt.

's Middags bezoeken Martin, Jacco, Jacomien en Jaap Papa Varga waar we een wel heel bijzondere zelfgemaakte appelwijn krijgen te drinken. De overige brengen de middag rustend door en worden de eerste afscheidsrituelen afgewikkeld. Zo rond een uur of zes bezoeken we de baptistenkerk, waar we helaas deze keer geen koortje vormen omdat we (weer) niet hebben geoefend.

In de avond komen de medische mensen van het ziekenhuis en huisartsenpost druppelsgewijs binnen om afscheid te nemen. Als iedereen binnen is, doet Laci een korte toespraak. Hij bedankt de groep hartelijk en spreekt zijn waardering uit voor de werkzaamheden die de afgelopen 14 jaar door het comite zijn verricht en vooral voor het geduld. Hij vertelt dat hij zich er van bewust is dat het niet alleen een gebrek aan materiele zaken is, maar dat er ook een verandering in mentaliteit zal moeten plaats vinden om de gehele medische omstandigheden naar een hoger plan te tillen. Hij spreekt de hoop uit dat het ziekenhuis over zo'n kleine vierhonderd jaar kan zeggen 'thank you, we don't need you any more' maar tot die tijd hoopt hij toch nog dankbaar gebruik te kunnen maken van de hulp. Martin spreekt een dankwoord uit van de Nederlandse zijde en vat de motivatie van Nederlandse zijde krachtig samen. Voor een ons niet bekende reden heeft God ons uitstekende leefomstandigheden gegeven en op deze wijze willen wij onze dankbaarheid aan Hem betonen door hier hulp te verlenen. Ook worden de dames Anne en Jolan uitvoerig bedankt voor de uitstekende zorgen van de afgelopen weken en dat is volkomen terecht, want de verzorging was buitengewoon.

Onder het genot van een drankje praten we nog wat en bereiden we ons geestelijk voor op de terugreis die morgenvroeg zal beginnen.

Maandag 16 augustus

Vandaag het vertrek uit Baraolt... Gisteravond zijn de auto's voor zover mogelijk al ingepakt. Vanmorgen staat het ontbijt om 6.00u al op ons te wachten. Als we bij het ziekenhuis aankomen voor het ontbijt, zijn Anna en Jolan, de dames van de catering, al volop bezig met het klaarmaken van de lunchpakketten voor onderweg. Tijdens het ontbijt druppelen er diverse mensen van het ziekenhuis binnen om ons zometeen uit te zwaaien.

Na het ontbijt volgt dan het afscheid. Dat is altijd weer de minder leuke kant van het weer naar huis gaan. De mensen vragen wanneer we weer terugkomen en zeggen dat we vooral de groeten moeten doen aan alle mensen in Nederland. Bij deze ontvangt u ze dus.

Om kwart voor zeven zitten we eindelijk allemaal in de auto en kunnen we gaan rijden. Het eerste stuk van de route is weer erg slecht en het is ook een beetje mistig. Op het moment dat we op de hoofdweg, de E60, zitten, probeert de zon door de mist heen te komen. Een erg mooi gezicht is dat als je tussen de mistflarden door een strakblauwe lucht te zien krijgt. Al snel gaat de temperatuur stijgen en krijgen we erg mooi en helder weer. Roemenië blijft een erg mooi land om doorheen te rijden, zeker met de zon erbij.

Om half twee komen we bij de grens met Hongarije aan. De paspoortcontrole verloopt soepel en een tijdje later staan we stil in Hongarije. Hier eten we het brood op wat we vanuit Baraolt hebben meegekregen. Daarna rijden we weer verder. De bedoeling is dat we overnachten in ons vaste hotel bij de Hongaars-Oostenrijkse

grens. Daar komen we om kwart over zes aan. Als we de spullen in onze kamers hebben gelegd, gaan we lopend naar restaurant Paprika. Hier kunnen we op het terras heerlijk genieten van het eten. Iedereen besteld iets anders en soms

is het maar afwachten wat je zult krijgen. Zoals Jacco met z'n ossenstaartsoep bijvoorbeeld... Alles bij elkaar hebben we heerlijk gegeten en kan niemand zeggen dat hij te weinig heeft gekregen, zelfs Henk krijgt z'n bord niet leeg. Na het eten lopen we nog even naar het winkeltje en kijken er

nog wat rond. Daarna gaat iedereen onder de douche en lekker slapen, want vanmorgen was het ook al vroeg dag.

Dinsdag 17 augustus

Het laatste stuk van de reis naar huis. Om zeven uur staat het ontbijt klaar in het restaurant van het hotel. Hierbij kan iedereen een stevig ontbijt nuttigen, wat voldoende is voor de eerste uren van de reis. Om goed half acht rijden we weg en passeren de grenscontrole. Ook hier komen we weer zonder problemen door en vervolgen zo de weg door Oostenrijk. Om een uur of half twaalf komen we Duitsland binnen. Hier zijn we tot het eind van de middag op de weg te vinden. Aan het begin van de avond rijden we Nederland weer binnen en om kwart over acht komen we aan bij de kerk in Goes. Hier worden we welkom geheten door familie en vrienden. Gezamenlijk drinken we nog een kopje koffie en praten iedereen bij over alle belevenissen. We besluiten deze reis door het lezen van Psalm 138 en door de Here God te danken voor Zijn zegen over de afgelopen tijd.

De spullen worden uit de auto's gehaald, we nemen afscheid van elkaar en gaan weer naar ons eigen huis. We mogen terugzien op een erg goede tijd met elkaar en het was ook deze keer weer méér dan de moeite waard!